Hazádnak rendületlenül légy híve óh magyar!

Ára 50 fillér

MAGYAR HONVÉD

1956. november 19., hétfő — A MAGYAR HONVÉDSÉG LAPJA — 1. évfolyam, 7. szám

Miért harcol a magyar honvéd

Hol áll a magyar honvédség ezekben a napokban? Miben látja feladatát? Mit kíván cselekedni? Ezt kérdezi tőlünk, katonáktól a nemzet minden rétege. Ezt kérdezik közöttünk, akikkel a véres, viharos október napjaiban együtt harcoltunk a Rákosi—Gerő-klikk önkényuralmának megdöntéséért, a nemzeti függetlenség kivívásáért. Röviden, határozottan és egyértelműen válaszolhatunk ezekre a kérdésekre: miután a munkásággal és a forradalmi ifjúsággal vállvetve megdöntöttük a Rákosi—Gerő-klikk zsarnoki rendszerét, a honvédség minden erejével sokat szenvedett hazánk teljes függetlenségének kivívásáért akar küzdeni. Szabad legyen a magyar föld, minden kincsével szabadon rendelkezzék a nép, békében és valóban magyar úton építsük a szocializmust. Ez a nemzet forró óhaja most, ennek valóraválításáért akar küzdeni minden magyar honvéd.

Válaszolnunk kell azonban ugyanilyen nyíltan és határozottan egy másik kérdésre is: mélyek ennek a harcnak legcélravezetőbb eszközei? Szerintünk ez az eszköz csak a békés kibontakozás elősegítése lehet. Oly kevés a magyar vér és minden csepp pára nekünk, nem pazarolhatjuk felelőtlenül. Bűnt követ el, aki most kalandokba akarja sodorni a népet. Békés kibontakozás pedig nem lehet másképpen, mint a normális élet meginditásával. Már kerek egy hónapja pusztul az élet, pusztulnak szükös anyagi javaink. Az inség réme mellett az anarchia réme is fenyeget. Nemcsak a kenyér kevés, de nincs közbiztonság sem. *Elég volt a pusztulásból, elég volt az anarchiából!* Amikor szenvedéljesen kiáltjuk ezeket a szavakat, szívünkből feltör az az érzés is, amely magyarrá tesz bennünket, amely elolthatatlan és csillapíthatatlan: „Függetlenségünk kivívásából nem alkuszunk!"

Lélekben töretlenek vagyunk és elszántak, annyi súlyos csapás után is. De amikor kimerül, legyengül a test, akadozik a vérkeringés, elbágyad a lélek is és az elszánt akaratot fásultság váltja fel. Függetlenségét megszerezni és megvédeni pedig csak a testben és lélekben erős nemzet képes. Így látja a mai helyzetet a forradalmi munkástanácsok többsége és így látjuk mi is, magyar katonák. A munkásosztály meginditja ezt a vérkeringést termelő munkájával. A mi feladatunk pedig biztosítani a rendet, minden alkotó tevékenység létfeltételét.

Senki ne higgye, hogy amit mi teszünk, azt nemzeti és sajátos katonai követeléseinkről lemondva tesszük. Nemcsak az idegen jellegű egyenruha és idegen szabályzatok fájtak nekünk, hanem számos más, a tisztelet ért joggal és annyiszor méltánytalanság. Nem, egy pillanatig sem mondunk le arról, hogy gyökeres változásokat akarunk, melyek nemcsak külsőségekben, de tartalmában is lép-vérig a magyar katonának megfelelő életet alakítják ki a hadseregben! Most azonban tragikusnak tartjuk, ha minden réteg, párt vagy csoport csak a saját követeléseit látja és elvesztik szem elől az összmemzeti érdeket. *Ezt az összmemzeti érdeket most a normális élet, a munka megindításában, a közbiztonság helyreállításában látjuk kifejezésre jutni.* Ezekkel a gondolatokkal indulnak el tisztjeink Budapest utcáira, hogy örködjenek az élet- és vagyonbiztonság felett, harcoljanak az elszaporodott foszlogatók ellen és fellépjenek a zavarosban halászni akaró fegyveres csoportokkal szemben. Hisszük, hogy Budapest nagyszerű lakossága, forradalmár harcostársaink megadnak minden támogatást e célok érdekében tevékenykedő tiszti járőröknek, a fegyveres karhatalomnak. Hisszük, hogy honfitársaink nem adnak hitelt azoknak az ostoba rágalmaknak, melyek szerint sorainkban ávósok is megbújnának. Tisztjeink nem tűrték és a jövőben sem tűrik, hogy e sötétemlékű szervezet kiszolgálói soraink közé furakodjanak. Ellenkezőleg. Mi azt kívánjuk, hogy szaink minél előbb erősödjenek meg azokkal a kipróbált munkás és ifjúsági harcosokkal, akik az október 23-i forradalom demokratikus és szocialista mozgalmának gerincét alkották, bátran küzdöttek a Rákosi—Gerő-klikk igájának lerázásáért. Ezt azonban ismét csak a rend, a biztonság elemi feltételeinek helyreállta teszik lehetővé. Hisszük, hogy így együttesen leszünk majd az a mag, melyből a megüjhodott magyar honvédség felnövekszik.

Hatnapos halogatás után

Újra megjelent a Magyar Honvéd. Újra megszólaltunk, nem azért, mintha akár nézeteink változtak volna, vagy akár másképp értékelnénk a helyzetet, mint ahogyan azt legutóbb számunkban tettük. Megszólaltunk azért, mert most már ezernyi körülmény sürget bennünket, hogy a kibontakozás érdekében mi is hallassuk hangunkat. A mai helyzet nem tartható fenn tovább. A megbénult életű ország egyre nehezebb helyzetbe kerül. Minden olyan nap, amelyen nem termelnek új értéket a gyárak, szünetel a szállítás, hallgat a hírszolgálat, nem kivezet a katasztrófából, hanem egyre mélyebbre visz bennünket. Ahogy mélyül a gazdasági zürzavar, ahogy közeledik az infláció veszélye, úgy növekszik nemzeti kiszolgáltatottságunk is. Mi becsületes és egészséges kibontakozást akarunk. De ezen a talajon, a gazdasági káosz és a demokratikus erők szétrülésének talaján semmiféle kibontakozás nem jöhet létre. Ismét felléphet az a veszély, hogy előtérbe kerülnek azok, akik a zavarosban akarnak halászni, akiknek semmi közük nincs a nemzet jövőjéhez, akik eddig is csak bemoscoltak és a jövőben még inkább bemoscoknak ügyünket.

Megjelenik újra a Magyar Honvéd, hogy segítsen helyreállítani a rendet, hogy támogassa az új magyar karhatalom munkáját és ezzel közelebb hozza azt a pillanatot, amikor a szovjet csapatok kivonulnak Magyarországról s megkezdődhet a nemzet új élete. Arra hivjuk fel olvasóinkat, hogy adják meg továbbra is támogatásukat e rendkívül fontos cél megvalósításához.

A szovjet—lengyel kormánynyilatkozat hangsúlyozza:

„A magyar nép elég erős lesz megvédeni eddigi demokratikus vívmányait"

Befejeződtek a szovjet—lengyel tárgyalások

November 18-án Moszkvában befejeződtek a szovjet—lengyel tárgyalások, amelyek új alapokra helyezték a két ország közti viszonyt. A tárgyaló felek egyúttal foglalkoztak a legfontosabb nemzetközi kérdésekkel is. A tárgyalások befejeze után közös nyilatkozat adatik ki, amelyet szovjet részről *Hruscsov*, az SZKP első titkára és *Bulganyin*, a Szovjetunió Minisztertanácsának elnöke, Lengyel részről *Gomulka*, a LEMP első titkára és *Cyrankievicz*, a Lengyel Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke írták alá. A nyilatkozat hangsúlyozza azt, hogy a Szovjetunió és a Lengyel Népköztársaság nézetei a jelenlegi nemzetközi helyzet legfontosabb problémáit illetően azonosak. Egyetértenek abban, hogy az utóbbi időben fokozódik az imperialisták tevékenysége. Ennek következtében *a nemzetközi helyzetben bizonyos feszültség tapasztalható. Ennek példája az egyiptomi agresszió. Az agresszió a felek eltiltik és mindkét fél támogatja Egyiptomot.* Megegyeztek abban is, hogy Kína távoltartása az ENSZ-tól abnormális helyzetet teremt és *mindent megtesznek Kína jogainak visszaállításáért.* A felek kivánatosnak tartják, hogy a nagyhatalmak minden erejükkel segítsék elő a nemzetközi helyzet enyhülését, ideértve az általános leszerelést, az idegen országokban lévő katonai támaszpontok megszüntetését.

A magyarországi eseményekkel kapcsolatban meggyőződésüket fejezték ki, hogy

a magyar nép elég erős lesz megvédeni eddigi demokratikus vívmányait. A felek támogatják a Forradalmi Munkás-Paraszt kormányt.

Egyetértettek abban, hogy

az események a Rákosi—Gerő-klikk bűnös politikájának következményei és biznak abban, hogy a szocialista demokrácia fejlesztése a szocializmust építő testvéri országok barátsága jegyében, a kölcsönös egyenlőség alapján folódik majd tovább.

A szovjet—lengyel tárgyalások legfontosabb kérdései közé tartozott a szovjet csapatok Lengyelország területén való ideiglenes tartózkodása. A felek egyetértettek abban, hogy *a szovjet katonai egységek Lengyelország területén való tartózkodása tekintettel arra, hogy Lengyelország nyugati határain (a német határokon) jennáll a nyugati politika támadásainak, veszélyt nem szerűnek látszik, hogy a Lengyelországban tartózkodó szovjet csapatok tartózkodási helyének, mozgásának meghatározása a lengyel kormánynak, illetőleg az illetékes helyi szervekkel való megbeszélés alapján történjék.*

A csapatok jelenléte nem lehet hatással a lengyel belügyekre és nem érintheti Lengyelország szuverénitását.

A Lengyel Népköztársaság területén állomásozó szovjet csapategységek és személyi állományuk családtagjaikkal együtt kötelesek tiszteletben tartani és betartani a lengyel törvények előírásait. A lengyel és a szovjet jogszolgáltatás határait a lengyelországi szovjet csapategységek személyzetét illetőleg külön egyezmény fogja megállapítani. Ez jelentős az a döntés, hogy *kijelölik a szovjet csapatok közlekedési útjait, átmenőforgalmának rendjét és ezek határidejét.*

A tárgyaló felek megállapodtak abban,

hogy a Szovjetunió illetékes szervei elő fogják segíteni azoknak a lengyeleknek a további hazatelepülését, akiknek családtagjuk Lengyelországban van.

Valamint azoknak Lengyelországba való visszatérése, akik tőlük nem függő okok miatt nem érhettek a hazatelepülési joggal az 1945-ös szovjet—lengyel egyezmény alapján. A Szovjetunió Legfelső Tanácsának Elnöksége elé javaslatot fognak terjeszteni a fogságban lévő személyek idő előtti szabadonbocsátásáról és hazatelepítéséről, vagy a lengyel szervekhez való átadására.

Végül megegyezésre jutottak abban, hogy politikai, gazdasági és kulturális megállapításáikról, valamint ezen megállapodások betartásáról tájékoztatni fogja népét. Mindkét fél bízik abban, hogy a két kormány és a pártküldöttség között lefolyt véleménycsere és deklaráció a barátság további fejlődését szolgálják.

A lengyel delegáció részéről a Moszkvából való elutazás alkalmából *Gomulka* búcsubeszédet mondott, amelyben kijelentette, hogy *Varsóból aggodalommal indult Moszkvába, de most örömmel állapítja meg, hogy ezek az aggodalmak nem voltak reálisak.*

Még elkerülhető az infláció

A Magyar Nemzeti Bank elnökének nyilatkozata

Munkatársunk ma délelőtt felkereste *Szántó Dénest*, a Magyar Nemzeti Bank elnökét, aki a következő nyilatkozatot adta:

— Meggyőződésem, *ha most elkezdjük a munkát, s kellő intenzitással dolgozunk, nem lesz infláció.* Jó készleteink vannak, s egyensúlyban tudjuk tartani a vásárlóerőt és az árualapot. Ezért elkerülhető az infláció és el is kell kerülnünk, mert az elsősorban a munkásságot sújtaná.

— A legutóbbi napok tapasztalatai azt bizonyítják, hogy a közösség megnyugodott, csillapult a vásárlási láz. Az élelmiszerüzletek előtt túlnyomó részben most megszűnt a sorbanállás, s az iparcikküzletek előtt szem tolonganak már annyian, mint az előtt hét folyamán. Ez jó jel. *Igaz ugyan, hogy az elmúlt hetekben nagyobb volt a pénz kiáramlása, de a megnövekedett vásárlással ez a pénz visszajött. Ezért elkerülhető a pénz felhigulása, amelynek következtében velejárója az infláció lenne.*

A magyar hadsereg-parancsnokság katonai tanácsa több fontos határozatot hozott

A határozatok egy része *a honvédségi karhatalmi alakulatok* megszervezésére és működésére vonatkozik.

A honvéd tisztekből és főtisztekből álló magyar karhatalmi alakulatok már megkezdtek munkájukat.

Többek között a budapesti hidaknál és más helyeken is az igazolatlatást ők végzik. Ezen kívül önálló csoportokban részt vesznek a fosztogatók, a lakosságot veszélyeztető rendzavarók lefegyverzésében.

A katonai tanács több magyelentőségű határozatot hozott a hadsereg további megszervezésére is. Ugy pédáuL a tisztek szerelésére vonatkozóan az ügynevezett tiszti törvényt, valamint a tisztek részére korábban jogosan, de eredményterülni kiloggásolt több jogsértő rendelkezés hatályát veszíti.

Megszüntetik az újoncok lekopasztását. Rendezik a szabadságot, elátvozását és kimenőjét.

Új egyenruhák rendszeresítenek, amely a magyar nép nemzeti érzéseinek és haladó katonai hagyományainak megfelelnek.

A ruhatervelet végleges elfogadásuk előtt a dolgozók képviselőinek bevonásával nyilvánosan is megvitatják.

A hadsereg parancsnokság gondoskodik azoknak a tiszti családoknak a megsegítéséről, akik az elmúlt hetek eseményei során anyagi károkat szenvedtek. Ennek érdekében bizottságot hoztak létre.

A bizottság feladata: a lakás nélkül maradt tiszt családok elhelyezése és az anyagi károkat szenvedett tiszt családok segélyezése.

A sorkatonák ily irányú kéréseikkel az illetékes helyi tanácshoz fordulnak. Ugyanez a bizottság gondoskodik az elmúlt tragikus eseményekek áldozatul esett honvéd személyek temetéséről is. *A bizottság telefonszáma: Honvédelmi Minisztérium (122—670) 18—27 számú mellékállomás.*

Elegendő ruhanemű és cipő áll a lakosság rendelkezésére

Néhány nap óta hosszú sorok állnak a különböző áruházak, ruházati üzletek, cipőboltok előtt. Azért van sorbaállás, mert a lakosság hetek óta nem tudott vásárolni, de azért is, mert sokan az inflációtól tartva, igyekeznek elköltöni pénzüket. Azok, akik már felvették a munkát, vagy más okból nem tudnak sorbaállni, aggódva kérdezik: nem lesz-e éneinakadás az áruellátásban, lesz-e módjuk bevásárolni családjuk számára a szükséges téli ruházatot, cipőt.

Felkeresték a ruházati főigazgatóságot, ahol erre a kérdésre a következő felvilágosítást kaptuk:

— A sorbaállásokhoz hozzájárul az is, hogy a harcok következtében a legnagyobb áruházak tönkrementek és így a szokásosnál nagyobb vásárlóközönség jut egy-egy boltra. Aggodalomra azonban nincs ok. *Ruházati készleteink bőségesek, minden igényt ki tudnak elégíteni!* A fővároson kívül a napokban teherautókon valamennyi megyeszékhelyre küldtünk árut. A hazai készletek bőségesen elegendők a szükséglettek kielégítésére. Ezenkívül a közeljövőben a baráti országokból is várhatók ruházati cikkek.